

Ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου στον Ιερό Ναό Αγίας Κυριακής στον ομώνυμο οικισμό του τέως Δήμου Ορφέως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στον Ιερό Ναό Αγίας Κυριακής στον ομώνυμο οικισμό του τέως Δήμου Ορφέως λειτούργησε την Δ΄ Κυριακή του Ματθαίου, 10 του μηνός Ιουλίου ε.έ., ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός με την πρόθεση να επικοινωνήσει, έστω μεθεορτίως, με το ευγενές και φιλόχριστο

ποιμνίο της ενορίας.

Προσεγγίζοντας ο Σεβασμιώτατος το ήθος του εκατοντάρχου της αναγνωσθείσης ευαγγελικής περικοπής, προσδιόρισε ότι τρία πράγματα χαρακτηρίζαν τον εκατόνταρχο μέσα από την περιγραφή του Ευαγγελίου. Πρώτον: Η βαθεία του πίστη ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας του κόσμου και ότι ως Παντοδύναμος μπορεί να θεραπεύσει τον υπηρέτη του. Δεύτερον: Η αγάπη του προς τον συνάνθρωπο, που εκδηλώνεται στο ενδιαφέρον του για τη θεραπεία ενός δούλου του και τρίτον: η ταπείνωση και συγχρόνως η αυτογνωσία που διαθέτει αναγνωρίζοντας ποιος είναι ο ίδιος και Ποιον έχει μπροστά του.

Συγκεκριμένα ο Σεβασμιώτατος τόνισε: «Ὁ ἐκατόνταρχος, μπροστά στην πρόθεση τοῦ Κυρίου νά ἐπισκεφθεῖ τό σπίτι του δηλώνει ταπεινά: «Κύριε, οὐκ εἰμι ἱκανός ἵνα μου ὑπό τήν στέγην εἰσέλθῃς»! Ὁ ἄνθρωπος αὐτός δηλώνει μέ τό ἥθος του ὅτι διαθέτει αὐτογνωσία. Ξέρει ποίος εἶναι καί γνωρίζει ποιόν ἔχει μπροστά του. Δέν ταλαιπωρεῖται ἀπό ἀνασφάλειες καί συμπλέγματα. Δέν ἀντλεῖ ἀξία ἀπό τή θέση του, ἀλλά μέ τήν ποιότητα τῆς προσωπικότητάς του δίδει ἐκεῖνος ἀξία στή θέση πού κατέχει. Γνωρίζει τήν κοσμική δύναμη πού διαθέτει καί τήν ἐξουσία πού ἔχει νά διαχειρισθεῖ. Αὕτη τήν ἐξουσία, ὅμως, δέν τήν ἐκμεταλλεύεται γιά νά πετύχει κατώτερους ἐγωιστικούς σκοπούς. Ἡ κοινωνική θέση καί ἡ ἐξουσία εἶναι προσόντα πού τά χρησιμοποιεῖ γιά νά διακονήσῃ καί νά βοηθήσῃ τούς συνανθρώπους του καί ὄχι γιά νά τούς ἐκμεταλλευτεῖ. Τό ἀξίωμά του τόν κάνει χρήσιμο καί ὄχι χρησιμοθηρικό.

»Εἶναι ταπεινός ὁ ἐκατόνταρχος ὄχι μόνο ἐπειδὴ ἔχει αὐτογνωσία, ἀλλά καί ἐπειδὴ ἡ καρδιά του εἶναι γεμάτη ἀπό ἀγάπη. Διαθέτει μία ἀγάπη πού δέν ξεχωρίζει τούς ἀνθρώπους σέ δούλους καί σέ ἀφεντικά, σέ κατακτητές καί σέ ὑποτελεῖς, σέ ἰσχυρούς καί σέ ὑπόδουλους. Εἶναι μία ἀγάπη πού κάνει ὅλους τούς ἀνθρώπους ἰσότιμους. Μόνον ἡ ἀγάπη καταργεῖ τίς τάξεις, τά ἐπίπεδα, τίς ἀντιπαλότητες, τίς συγκρούσεις, τίς διαφοροποιήσεις, τίς προκαταλήψεις. Ἡ ἀγάπη κάνει τόν ἄρχοντα νά ἀγκαλιάζει τόν ὑφιστάμενό του, κάνει τόν υπηρέτη νά νοιάζεται γιά τό ἀφεντικό του, κάνει τούς ἀνθρώπους διαφορετικῶν κοινωνικῶν ὁμάδων νά ὁμονοοῦν, νά συμπορεύονται, νά ἀλληλοστηρίζονται, νά ἀλληλοβοηθοῦνται καί στό τέλος νά συνυπάρχουν. Ἡ τελεία ἀγάπη ἐκφράζεται ἀπό τόν Θεό πού ταπεινώνεται μέχρι τόν Γολγοθᾶ καί τήν ταφή. Αὕτη ἡ ἀγάπη βοήθησε τόν ἐκατόνταρχο νά μὴν ντρέπεται νά ζητήσῃ κάτι γιά τόν υπηρέτη του, νά μὴν ντρέπεται νά ταπεινωθεῖ καί νά ζητιανέψῃ, προκειμένου νά βοηθήσῃ καί νά συνδράμῃ στήν ἀνάγκη τοῦ ἄλλου.

»Στή διαδρομή τῆς ζωῆς μας πολλές φορές καλούμεθα νά διακονήσουμε καί νά

συμπαρασταθοῦμε σέ ἀναγκεμένους ἀδελφούς. Πολλές φορές καλούμεθα σέ μία προσωπική συνάντηση μέ τόν Χριστό, προκειμένου νά τακτοποιήσουμε θέματα δικά μας ἢ τῶν διπλανῶν μας. Στή συνάντηση μέ τόν Θεό καί μέ τόν συνάνθρωπο ἐκδηλώνεται ἡ ἀληθινή διάθεση τῆς καρδίας μας καί ὁ τρόπος τῆς σκέψης μας. Ἄν ἐπιθυμοῦμε νά ὑπαντήσουμε τόν Ἰησοῦ, θά πρέπει νά ἔχουμε τό φρόνημα τοῦ ἑκατοντάρχου καί νά εἴμεθα ἕτοιμοι νά παραδεχθοῦμε: «Κύριε, οὐκ εἰμι ἱκανός ἵνα μου ὑπό τήν στέγην εἰσέλθης». Αὕτη ἡ ἐσωτερική ταπεινή διάθεση γκρεμίζει ὅλα τά ἐμπόδια τῆς κοινωνίας μας μέ τόν Θεό. Ἡ ἐσωτερική ταπεινότητα, ὅταν μάλιστα συνοδεύεται ἀπό μία ἀγαπῶσα καρδιά, μπορεῖ νά ἐνεργοποιήσει τήν παντοδυναμία τοῦ Κυρίου, νά ὑπερβεῖ ὅλα τά σχήματα καί τούς κανόνες καί νά ἐπιφέρει στήν ἀνθρώπινη πραγματικότητα τό θαῦμα».

Το εσπέρας της αυτής ημέρας ο Σεβασμιώτατος προέστη του Πανηγυρικού Εσπερινού επί τη αναμνήσει του θαύματος της Μεγαλομάρτυρος Αγίας Ευφημίας για την κύρωση του Τόμου της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου (451), στο φερώνυμο Παρεκκλήσιο της παρέβριας ενορίας Πραγγίου, κοντά στο Διδυμότειχο. Ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στα μαρτύρια που υπέστη η αγία μίλησε για την φαινομενική αδυναμία των χριστιανών, αναλύων το αγιογραφικό χωρίο του Αποστόλου Παύλου «τά ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά»(Α΄ Κορινθ. α, 27).

